

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets hovedformål er at skabe lovhjemmel for en øget spredning af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer over danske fællesantenneanlæg i overensstemmelse med anbefalinger fra et flertal i mediekommissionen.

Ifølge en opgørelse udarbejdet af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet var der pr. 29. april 1982 her i landet 8.601 fællesantenneanlæg. De fleste af anlæggene er små; kun 228 havde således mere end 500 tilslutninger. Over 60 pct. af husstandene modtager imidlertid radio og fjernsyn via fællesantenneanlæggene.

I § 3 i lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed er det bestemt, at fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, kun må benyttes til fordeling af Danmarks Radios programmer og de programmer, der indgår i den særlige forsøgsvirksomhed i henhold til lovens §§ 1, stk. 2 og 2, stk. 2, samt af programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner, og at denne fordeling kun må ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne finder sted.

Ifølge § 3, stk. 3, kan forbudet imod at anvende fællesantenneanlæg m.v. til at fordele andre end de omtalte programmer fraviges efter regler, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og Radiorådet. Af de bemærkninger, der ledsagede forslaget til loven af 1973, fremgår det imidlertid, at der sigtedes til anlæg, som »kun giver mulighed for tilslutning af relativt få modtageapparater. De regler, der kan fastsættes herom af ministeren for kulturelle anliggender bør indeholde generelle kriterier for en afgrænsning af de »små« fællesantenneanlæg m.v., der kan holdes uden for den almindelige regulering«.

Begrænsningen i sigtet med denne bestemmelse skal ses i lyset af, at 1973-lovforslaget også indeholdt bestemmelser, der skulle skabe hjemmel for selvstændig programvirksomhed ved hjælp af ka-

belanlæg inden for lokale områder på kommunens eller amtskommunens ansvar – bestemmelser, der under folketingets behandling af forslaget udgik og afløstes af hjemmelen for de forsøg med lokal programvirksomhed ved hjælp af kabelanlæg, der blev gennemført 1974–77.

Hjemmelen til at udstede regler angående de »små« fællesantenneanlæg m.v. er ikke blevet benyttet.

Fællesantenneanlæggenes virksomhed er således efter den gældende lovgivning begrænset til fordeling af danske programmer og udenlandske programmer, som de ved hjælp af deres antenneudstyr kan modtage direkte fra udenlandske radiospredningsinstitutioner. Anlæggene må ikke fordele udenlandske radio- eller fjernsynsprogrammer, som vil kunne fremføres til dem pr. kabel eller ved hjælp af radiokædeforbindelser, ligesom de heller ikke må fordele programstof, overført via såkaldte kommunikationssatellitter, hvis transmissioner ikke er bestemt til direkte at kunne modtages af almenheden og derfor ikke udgør »radiospredning«.

I de senere år har ministeriet for offentlige arbejder modtaget et antal ansøgninger fra fællesantenneforeninger m.v., som har ønsket at få fremført udenlandske nabolandsprogrammer pr. kabel eller radiokædeforbindelse eller som har ønsket tilladelse til at modtage og fordele tv-programmer, der overføres via kommunikationssatellitter.

Disse ansøgninger har ikke kunnet imødekommes dels på grund af reglen i radiolovens § 3 dels – i nogle tilfælde – på grund af bestemmelsen i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 481 af 8. september 1981, hvorefter oprettelsestilladelse kun kan udstedes til fællesantenneanlæg, der er beliggende inden for én kommunes grænser.

Den af statsministeren nedsatte mediekommission har i sin i februar 1983 afgivne betænkning (Bet. nr. 974 1983) taget stilling til spørgsmålet om rimeligheden i at opretholde de gældende begrænsninger i fællesantenneanlæggenes virksomhed.

I betænkningen anbefaler et flertal af kommissionens medlemmer (56 af 61), at der ved en æn-